

Motion till riksdagen 2019/20:2853

av **Jonas Eriksson m.fl. (MP)**

Politik för det samiska folket

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en samepolitisk färdplan och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en sanningskommission och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ersättning för naturresurser och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om införandet av en konsultationsordning och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om översyn av Sametingets konstruktion och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om stärkt samisk rätt till mark och vatten och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en översyn av rennäringslagen och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om satsningar på språk, utbildning och kultur och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om synliggörande av Sápmi och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om krafttag mot psykisk ohälsa och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en nordisk samekonvention och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ratifikation av ILO 169 och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Tystnadens politik för det samiska folket har nått vägs ände. Relationerna mellan staten och urfolket samerna går närmast att beskriva som ett öppet sår, såväl historiskt som i vår samtid. Den strukturella rasism och diskriminering som det samiska folket genom historien har utsatts för har konsekvenser än idag. Men något håller på att hända. De samiska perspektiven och frågorna ökar i synlighet.

Nu behövs ett bredare politiskt grepp. Den med få undantag utbredda politiska tystnaden i samiska frågor är fruktansvärd. Den är ett svek. Vår historia förpliktigar oss till något annat. Den svenska staten har bedrivit en kolonial politik för att befolka ett land där andra redan bodde. Det räcker med en titt i våra statliga arkiv där allt finns bevarat. Grunden för det samiska samhällslivet – marken, skogen, fjället – utsätts för allvarliga påfrestningar från olika håll; språken riskerar att dö ut i takt med självmordsförsöken bland unga. Det kan låta dramatiskt, men det är vad vi bevittnar.

Det finns inget rättighetsområde där Sverige ådrar sig så mycket kritik internationellt som bristen på urfolkspolitik. År efter år kritiseras Sverige från olika FN-organ och Europarådet för våra uteblivna reformer. Länder som i andra avseenden är jämförbara – Norge, Kanada, Nya Zeeland, Australien – har tagit tag i sin historia och sina frågor. Sverige är numera undantaget.

Miljöpartiet står upp för samers rättigheter och för ett levande samiskt samhällsliv. Under den gångna mandatperioden har vi drivit på för en högre ambition i politiken för det samiska folket och gör det fortsatt. Vi har fått mycket gjort men mycket mer återstår och behöver göras.

En samepolitisk färdplan

Svensk samepolitik behöver omtag och i brett samförstånd behöver vi arbeta fram en samepolitisk färdplan. Miljöpartiet vill se ett brett parlamentariskt samarbete mellan riksdagens partier och partierna i Sametinget där vi blir överens om såväl mål som medel.

En parlamentarisk kommitté, med uppdrag att samverka med det samiska samhället på olika plan, bör få gott om tid på sig, gå igenom reformer som skett de senaste decennierna och staka ut en ny riktning som tar dagens situation på allvar. Flera delar Miljöpartiet vill ta med sig in i ett sådant arbete presenteras i denna motion.

Sanningskommission

Genom historien har staten begått olika övergrepp gentemot urfolket samerna. Sápmi, som utgör en stor del av Sveriges yta, var för länge sedan ett område som staten inte kontrollerade. På 1600-talet började staten göra anspråk och sedan dess har utrymmet för samiskt liv minskat. De övergrepp som begåtts sedan dess har handlat om rasbiologiska undersökningar men också folkfördrivningar.

En del av den statliga politiken var Lappmarksplakatet, från 1673. Där annonserade staten om att svenskar kunde få en bit land i det som skulle bli norra Sverige, i utbyte mot skattefrihet i 15 år och att slippa militärtjänstgöring. Till en början levde nybyggare och samer i samexistens, samerna med sin rennäring, jakt och fiske, medan nybyggarna odlade och höll kreatur. Allt eftersom årtiondena gick och nybyggarna blev fler trängdes

samerna undan. Den avgörande punkten kom under industrialiseringen på 1800-talet, då samerna tappade rätten till sina marker.

Den 12 juni 2019 överlämnade Sametinget en hemställan om att regeringen ska finansiera en process för att i samarbete med Sametinget inrätta en oberoende sanningskommission om den svenska statens övergrepp mot det samiska folket.

Miljöpartiet vill att staten ska ta ansvar för historiska övergrepp och ge upprättelse. Regeringen har också tidigare uttryckt stöd för en sanningskommission. Även riksdagen bör tydliggöra sitt stöd för en sanningskommission, i linje med den hemställan Sametinget överlämnat, om den svenska statens övergrepp mot samiska folket och samers mänskliga rättigheter.

Ersättning för naturresurser

Svenska staten har genom historien tagit naturresurser i Sápmi i anspråk. Det är resurser som byggt och fortsatt bygger Sverige rikt. Utöver ett ökat inflytande över hur naturresurserna nyttjas måste intäkter från dem i högre grad bidra till utveckling i det samiska samhällslivet. Statliga bolag som hämtar sina intäkter i Sápmis naturresurser bör avsätta en andel av sin vinst årligen för att finansiera förvaltningen och utvecklingen av samiskt samhällsliv, språk och kultur. Även andra bolag vars verksamheter kraftigt påverkar Sápmis naturresurser bör bidra. Former och avgränsningar för detta behöver utredas.

Införande av en konsultationsordning

En konsultationsordning bör komma på plats för att det offentliga Sverige tidigt och på ett strukturerat sätt ska höra samiska intressen och perspektiv i frågor som berör det samiska folket. Detta i syfte att nå samsyn och bättre ta tillvara samiska rättigheter och möjligheter. Regeringen är långt framme i beredningen av ett sådant förslag men har ännu inte fattat något beslut.

Översyn av Sametingets konstruktion

En organisatorisk översyn bör ske av Sametingets konstruktion. Idag är Sametinget både ett folkvalt parlament och en förvaltningsmyndighet under den svenska regeringen. 25 år efter konstruktionen är det dags att se vad som kan göras för att utveckla och förtydliga organisationen, mandatet och ändamålet med Sametinget, i samråd med det samiska samhället.

Stärkt samisk rätt till mark och vatten

Rätten till mark och vatten för samiska intressen måste säkras och stärkas. Gruvnäringen, omställningen till ett förnybart energisystem och svensk viltvård kan inte fortsätta att i så hög grad ske på bekostnad av det samiska folkets rättigheter och möjligheter att bruka mark och bedriva näringar. Även skogsnäringen behöver ta hänsyn till det samiska folkets rätt till traditionell användning av marken för renskötsel, jakt och fiske. Det är inskrivet i grundlagen men också en civil juridisk rättighet som grundar sig på urminnes hävd.

Hänsynskrav finns inskrivet i andra lagstiftningar men tillämpningen brister. Därför krävs förtydliganden i berörda lagstiftningar.

Översyn av rennäringslagen

Rennäringslagen bör ses över och den rättsliga åtskillnad som svenska staten gör mellan renskötande samer och andra samer bör avslutas. Offentliga investeringar krävs så att rennäringslagen klarar av de påfrestningar klimatförändringarna innebär.

Satsningar på språk, utbildning och kultur

Fortsatta satsningar krävs på språk, utbildning och kultur. Det samiska språket och kulturen har på många platser i Sápmi helt eller delvis försvunnit. De samiska barnen drabbas hårt av att samhället inte klarar av att möta behoven av förskola och undervisning i och på samiska. Språkcenter för fler samiska språk behövs.

Ytterligare åtgärder för att revitalisera och stärka samiska språk i Sverige kan vara att ange minoritetsspråk som ett ämne i skollagen och införa nya bestämmelser om undervisning i nationellt minoritetsspråk för alla de obligatoriska skolformerna, för gymnasieskolan och gymnasiesärskolan. Det är viktigt att minoritetsspråken garanteras en större undervisningstid inom ramen för skoldagen. Sverige bör också utöka den tvåspråkiga undervisningen för samiska.

Utbildningsområdet kan dock inte ensamt trygga språkens överlevnad. Samiska kulturinstitutioner behöver en tryggare ekonomisk grund och en större självständighet, flera behöver bidra till möjligheter att använda språken, och det allmänna måste tillhandahålla relevant och korrekt information om de språkliga rättigheter som gäller de nationella minoriteterna.

Synliggörande av Sápmi

Sápmi ska synliggöras. Staten bör uppmuntra användandet av Ortsnamn och andra namn på platser på samiska. Det samiska som en del av Sverige behöver ta större plats i det offentliga rummet.

Krafttag mot psykisk ohälsa

Hälsofrågorna måste adresseras skyndsamt. En av tre unga renskötande samer funderar idag på att ta sitt liv. Det är helt oacceptabelt. Mycket kan förändras genom bättre villkor för rennäringslagen, men även insatser inom landstingen inriktade på samisk hälsa bör förstärkas och fördjupas.

En nordisk samekonvention

Sverige måste bidra till att arbetet med en nordisk samekonvention slutförs och ratificeras. Sápmi är ett område som sträcker sig över flera länder. En gemensam nordisk bottenplatta av rättigheter krävs. Det är viktigt att inblandade stater öppnar upp för nya förhandlingar kring de samiska parternas ändringsförslag.

Ratifikation av ILO 169

ILO 169 ska ratificeras. Konventionens bäring på Sverige har utretts flera gånger. Regeringen har uttalat att man arbetar i riktning för att kunna ratificera men det behövs en majoritet i Sveriges riksdag för att det ska bli verklighet.

Jonas Eriksson (MP)

Annika Hirvonen Falk (MP)

Anna Sibinska (MP)